

A helyi választási bizottság szerint Sziráky választható, a területi szerint nem

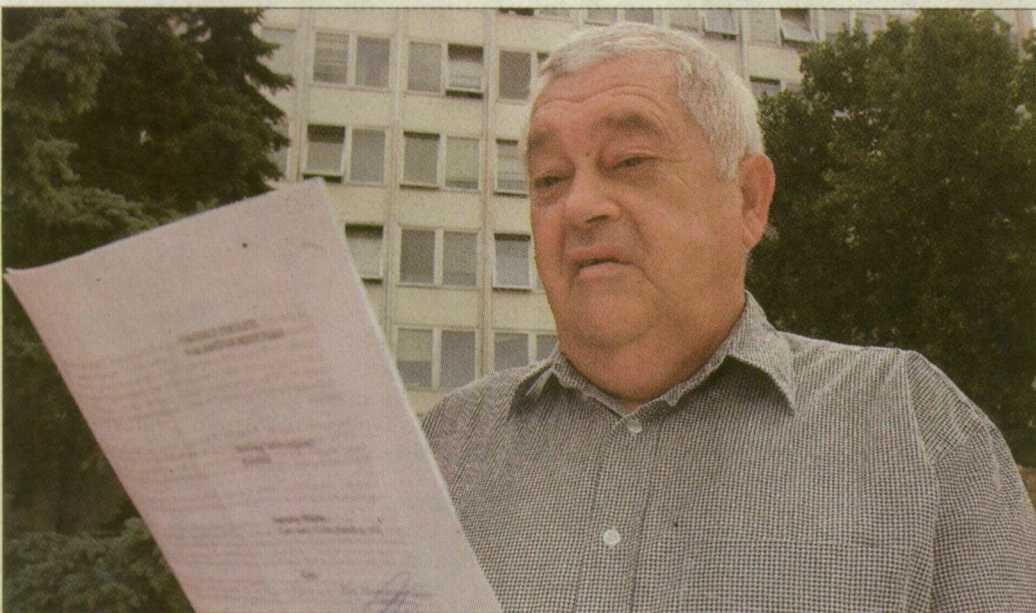
Bírósági döntésre vár az osztrák-magyar jelölt

A Csongrád Megyei Bíróság dönti el, hogy az önkormányzati választásokon képviselőjelöltként indulhat-e, illetve szavazhat-e az üllési Sziráky Miklós. A helyi választási bizottság szerint igen, a területi választási bizottság álláspontja szerint nem.

A Csongrád Megyei Területi Választási Bizottság legutóbbi, pén-teki ülésén megtagadta Sziráky Miklós képviselőjelöltként történő nyilvántartásba vételét. Az Üllésen élő, ausztriai állandó lakással rendelkező 68 éves férfit a helyi választási bizottság szeptember 9-i határozatában képviselőjelöltnek nyilváníttotta.

– Fellebbeztem a területi választási bizottság határozata ellen, amit azzal indokoltak, hogy nincs választójogom, mert az állandó lakásom nem Üllésen, hanem az ausztriai Henndorfban van. Az utóbbi igaz, de gyakorlatilag itt élek, sőt szerepelek a választói névjegyzékben is. Egyébként az elmúlt húsz évben ez nem okozott problémát, minden választáson szavazhattam, sőt a feleségem most is szavazhat, pedig az ő állandó lakóhelye is Ausztriában van – mondta csalódottan Sziráky Miklós. (A választási bizottság egyik tagja szerint egyiküket sem vehették volna fel a választói névjegyzékbe.)

A férfi nem érti, hogyan lehet ugyanazt a jogszabályt eltérően értelmezni, miért döntött „javára” a helyi, és miért „ellene” a területi választási bizottság. Arra a felvetésre, hogy miért nem jelentkeztek be állandó lakosnak Üllésen, azt mondta, már rég megtette volna, ha ausztriai

Sziráky Miklós megfellebbezte a választási bizottság határozatát

Fotó: Schmidt Andrea

HONVÁGY

Sziráky Miklós először 1956-ban hagyta el Magyarországot, akkori megfogalmazás szerint disszidált. Nyugat-Németországban telepedett le, ott vállalt munkát, de hat évvel később visszatért. Azt mondja, azért jött haza, mert gyötörte a honvágy. Itthon megnősült, majd 1974-ben, ekkor már feleségével együtt, másodszor is elhagyta az országot. Jugoszlávián keresztül jutottak el Ausztriába. Magyar állampolgárságukat mind a ketten megtartották. A nyolcvanas évek közepén ingatlant vásároltak Üllésen, ezután már egyre több időt töltöttek Magyarországon. 1985 után valamennyi országgyűlési és önkormányzati választáson szavaztak. 1993 óta gyakorlatilag Üllésen élnek, évente alig néhány napot töltenek Ausztriában.

nyugdíját megkapná itthon is. – Ausztriában 300 ezer forintnak megfelelő a nyugdíjam, Magyarországon viszont csak 11 ezer 700-at kapnék. Annyiból meg nem tudnék megélni – magyarázta.

Nyerges Ildikó, Üllés jegyzője az alkotmányból idézve indokolta, hogy náluk miért lehetett képviselőjelölt Sziráky Miklós: „A Magyar Köztársaság területén lakóhellyel rendelkező minden nagykorú magyar állampolgárt

és az Európai Unió más tagállamának a Magyar Köztársaság területén lakóhellyel rendelkező nagykorú állampolgárát megilleti az a jog, hogy a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásán választható és választó legyen.” A lakóhelyről pedig az 1992. évi LXVI. tv. 5. § (2) bekezdése azt mondja ki, hogy „A polgár lakóhelye annak a lakásnak a címe, amelyben a polgár él” – tette hozzá a jegyző.

A területi választási bizottság ugyancsak az alkotmányra, a lakóhely fogalmát magába foglaló jogszabályra hivatkozva döntött, amikor indokolta, miért tagadta meg Sziráky Miklós képviselőjelölt nyilvántartásba vételét.

O. Z.

Vásárhelyi fiatalok különös hobbija

Fölcsapott huszárnak

Tizenhat fővel alakult újjá az egykor Vásárhelyen is járt Pálffy-huszárcsapat. Vezetőjüket, Mérai Jánost korábban is érdekelte a történelem: hasonló kiadasként megjelentette Szeremlei Sámuel várostörténeti monográfiáját. Most lóra ült.

A vásárhelyi Mérai Jánosnak régi szenvedélye a történelem. Az antikváriumáról is ismert fiatalember egyszer már felhívta magára a figyelmet. Saját költségén hasonló kiadásban megjelentette Szeremlei Sámuel Hód-Mező-Vásárhely története című, ötkötetes városmonográfiáját.

– Történelemmel foglalkozik a baráti köröm, és úgy döntöttünk, hogy hagyományörzésként a huszárok emlékét is ápoljuk – mondta Mérai. – Mégpedig azzal, hogy felöltjük egyenruhájukat, majd elméletben és a gyakorlatban is megismerkedünk ennek a katonai egységnek az életével, mindennapjaival.

Mérai János hadnagyi egyenruhát, kardot, csákót és csizmát öltött társaival együtt az elmúlt hét végén Vásárhelyen rendezett hagyományörző napon. Számára, s barátai számára sem volt kérdéses, hogy Pálffy-huszárnak csapnak föl, ugyanis ennek az ezrednek

egy-egy százada állomásozott hosszabb időn keresztül az egykori Serház téri laktanyában. A Pálffy-huszárok közel tíz esztendőig állomásoztak a városban. A többi alakulat, azaz, a Ferenc József-, a Vladimír- vagy a Vilmos-huszárok csak egy-két évig tartózkodtak a városban.

A mostani Pálffy-huszárcsapatot megalapító tizenhat fős társaságnak a lovakat sem kell nélkülöznie. Kucsora István kéktói méneseiben ülnek nyeregbe rendszeresen.

Persze, nem csak parádéznak a korabeli egyenruhák másaiban. Sokan közülük a huszárok múltját tanulmányozzák, és vannak, akik a magyar küzdősportnak számító barantát, azaz, a birkózást és a botvívást is gyakorolják.

KOROM ANDRÁS

Mérai János huszárhadnagy. Az antikvárius egészen közelről akarta tudni, milyen volt a lovas katona élete

Fotó: Korom András

„Ha meggebednek, se tudnak többet gyártani”

Hosszú várólisták ablakra, téglára

A panelprogram nyeli a nyílászárókat

Fotó: Segesvári Csaba

Az építőanyag-kereskedők hosszú várólistákat vezetnek, mert átmenetileg kevesebb a nyílászáró és a tégl a piacon. Gözerővel építkeznek az emberek – nemcsak itthon, Romániában, Ukrajnában is –, ablakra olykor hónapokat kell várni.

– A társasház már felépült, nyílászárót viszont nem kapok – panaszkolta Harmati Ferenc építési vállalkozó. – Az épület szerencsére áll, téglára már nincs gond, az első szintre az ablakokat is berakattam, viszont a második és a harmadik szintét nem tudom beépíteni. Be van állványozva a ház, színeznék, de ablak híján most csak nézik egymást a munkások – tette hozzá. Magyaratzképpen elmondta: úgy tudja, üvegből az egész országban hiány van.

A nyílászárókra valamennyi kereskedő minimum 4-6 hetes, gyakran két hónapos határidővel veszi fel a rendelést. Hónapokról beszél Gilicze Ferenc, a vásárhelyi Építésmester Zrt. műszaki igazgatója. Náluk a befejező munkálatokat hátráltatja az országos hiány. Elmondta, régebben szinte azonnal megkapták a szállítmányt, most viszont várakoznak. Szerinte a panelprogram hatalmas gyártókapacitásokat köt le a nyílászárók speciális piacán.

Papós László, a nyílászárókat gyártó Globál 21 Kft. ügyvezetője megerősítette: míg korábban négy, most nyolc hétre vállalják az ablakok, ajtók gyártását. Miért is? Hirtelen ugrott meg a kereslet, és te-

remtett átmenetileg hiányt profilból, vasalathoz is, üveget például négyhetes határidővel kapnak a Szilánktól. Ugyanebben a cipőben jár a Tiszablak Kft.: nyolc-éves fennállása óta most először küldött ügyfeleinek levelet, hogy csúszik a megrendelés – mondta Bánfi László ügyvezető igazgató.

Az állapotot Sipos Aurél, a Szilánk cégcsoport kommunikációs vezetője átmenetinek nevezte. Elmondta, amikor észlelték, hogy alapanyagból kevesebbet kapnak a múlttól, lépéseket tettek a hiány csökkentésére. Információi szerint az alapanyaggyártók váratlanul találták magukat szemben az orosz, ukrán, román piac extra igényeivel.

F. K.

GÁZAREMELÉS MIATT SPÁJZOLNAK

„Ha meggebednek, se tudnak többet gyártani” – mondta egy szakértő azzal kapcsolatban, hogy hirtelen jött meg az építőipar éhsége és már téglára is várni kell. Mintha mindenki be akarna spájzolni, félve a gázáremelés miatti áremelkedéstől is. A Zsuzsi és Bendi Kft.-nél Szőke Zsuzsanna ügyvezető szerint le vannak terelve a gyárak, bizonyos téglákra valóban heteket kell várni. Szabó Tamás, a Bodrogi Bau Kft. szegedi üzletvezetője értetlenül áll a jelenség előtt. „Mindenki azt hiszheti, hogy állnak a beruházások, kevesebb az emberek pénze, téglát mégsem lehet kapni.”

Vissza-csörömpölt

Kifelé menet nem jelzett az elektronikus árucímke, az a kis fül, melyet a nagyobb üzletekben a ruhákra és a cipőkre tűznek. Otthon azonban egyből feltűnt: a pénztáros elfelejtette levenni az áruról ezt a kis szerkezetet. A vásárló odahaza nem tudta leszedni, az meg furcsán nézett volna ki, ha ruháján ott fityeg a szürke gombszerű holmi – így nem maradt más, vissza kellett vele mennie az üzletbe.

A szerkezet most pompásan működött! Olyan hangzavar, csörömpölés támadt a bejárati ajtónál, hogy bizony még a parkoló túlsó végén is összezaladtak az emberek. Szerencsére a pultot támasztó biztonsági őr még a hangzavar előtt pillantott a befelé tuszkoló vevő felé, így egy szemvillanással intette le jól megtermett társait. Sőt mosolyogva vállalta: majd ő leszedi azt a fránya a címkét.

A biztonsági személyzet apraja-nagyja a közelben drukolt társának. A vevő számára pedig csigalassúsággal telt az idő. A jó barátok tapintatosan, félrefordított fejvel haladtak el a félreérthető jelenet mellett, a rosszakarók azonban széles mosollyal, hangos kiáltással üdvözölték, s közben hamiskásan kacintottak. Aztán „Ugye megmondtam!” fordulatot fűzték tovább a szót beszélgetőpartnerüknek, kifelé haladva a boltból...

B. K. A.

Nem várunk a sikerre. Dolgozunk érte.

Szeged, felújított panelházak

Országsszerte közel 400 polgármesterjelöltünk küzd azért, hogy még dinamikusabban fejlődjön kerületük, városuk.

SIKERRE ÉPÍTÜNK